

## نهارترین میزبان

درباره کار ستودنی رشیده طلیب



علی ورامینی

دبیر گروه فرهنگ

همزمان که نتانیاهو در کنگره حضور داشت و نمایندگان به پاس این حضور کف می‌زدند و هورا می‌کشیدند، رفح و خان یونس زیر بمباران بود. مثل همه ده ماه گذشته که حاصل آن خرابی ۷۰ درصد خانه‌های غزه، ۹۰ درصد بیمارستان‌ها و ۱۰۰ درصد دانشگاه‌های غزه شده است. نمایندگان کنگره برای نزدیک به ۵۰ هزار نفری که نتانیاهو در غزه کشته است و عمده این کشته‌شدگان زن و کودک بودند، دست می‌زدند و تشویق می‌کردند. آنها مردی را تشویق می‌کردند که دادگاه لاهه، دادگاه مورد وثوق خودشان او را به جنایت جنگی متهم کرده است. از همه اینها بی‌خبر بودند؟ حتماً که نه. دست و هورای آنها اتفاقاً برای همین است که بگویند ما با علم به همه اینها، در این جنایت همراه تو هستیم و تا انتها هم از تو حمایت خواهیم کرد. آنچه در کنگره آمریکا اتفاق افتاد یک بی‌اعتنایی بزرگ به اخلاق و حقوق بشر در دنیای جدید بود؛ انگار مجلس بزمی که برای ذبح کردن تمام ارزش‌های بشری برپا شده بود. در این میان یکی، هزار شد و خلاف همه آن دیگری تن به شرم داد. میان صدها تن، یک تنه، مصم و حواشی زیادی غضب با پلاکاردی در دست و شعارهایی خلاف همه آن چند صد نفر دیگر، همچون خاری در چشم میهمان نامحترم بود. «رشیده طلیب» نماینده فلسطینی تبار کنگره آمریکا قلندری بود که یک‌تنه در آن بزم نامبارک به دل سیاهی زده بود. نه حتی مثل «برنی سندرز» که اعتراض را با نبودن نشان داده بود، بلکه با بودنش می‌خواست که پرتاب نوری شود در دل آن سیاهی مطلق. که شد. طلیب ترجیح داده بود باشد و نماینده همه آنهایی شود که در این چند ماه توسط میهمان آدم‌کش از زندگی ساقط شده بودند.

از بُعد سیاسی و اجتماعی کار رشیده طلیب، کارستان بود. حتی دست‌راست‌ترین رسانه‌ها هم امکان ندارد که گزارش تصویری و مکتوبی از آن محفل بروند و از نتانیاهو میزبان عکس و متنی منتشر نکنند. اگر او هم چون سندرز و دیگرانی که نیامدند، اعتراض را با فقدان نشان داده بود، هرگز همچین تأثیری نمی‌گذاشت. سواى اینها کار طلیب در حوزه فردی هم کاری سترگ بود. این سنت همه آزادگان تاریخ است که نه به تعداد مخالفان شان فکر می‌کنند نه به قدرت‌شان و نه به آینده‌ای که از پس حقیقت جوی برایشان رقم خواهد خورد. آنها به حکم وظیفه در لحظه آن کاری می‌کنند که باید. فقط یک خود پخته‌شده می‌تواند در آن هیاهو و میان صدها تن دیگر که مشغول مصلحت‌اندیشی صرف هستند چنین کند. انگار رشیده طلیب رند عالم‌سوز آن محفل بود. رندی که به این فکر نمی‌کند ممکن است زندگی سیاسی‌اش بعد از این به کلی ساقط شود، رندی که حتی می‌توانست آن روز نیاید و اصلاً خود را درگیر چنین وضعیتی نکند، اما آمد و نشان داد که زهره شیر دارد. بودن یک زن رنگین پوست خاورمیانه‌ای در کنگره خودش به تنهایی یعنی مواجهه با یک هیمنه سهمگین از مخالفت و مقاومت. برای بعضی از هم‌قبیله‌های ما رسیدن به چنین جایگاهی غایت آرزو و انتهای خوشبختی در هستی است. نگاه کنید به رفتار بسیاری از اسم‌های آشنا که وقتی دم در چنین جایی می‌رسند از ذوق‌شان نمی‌دانند چه کنند. اما برای طلیب این نه غایت که ابزاری می‌شود برای بیان حقیقت. دفاع او از مظلوم برایش بی‌هزینه هم نبوده است، همین چند وقت پیش مجلس نمایندگان قطعنامه‌ای برای وادار به سکوت کردن او تصویب کرد. مصلحت را فدای حقیقت کردن کار کوچکی نیست. درست است کار سیاسی چنین پیش نمی‌رود. سیاست با یکی دو قهرمان نه بر مدار اخلاق می‌افتد و نه جهان جای بهتری می‌شود. ولی دیدیم که آن همه سازوکار، نهاد و تلاش‌های چندصدساله برای کرامت حقوق انسانی بار دیگر به پای نتانیاهو ذبح شد. آن سازوکار هم که حرف این همه پلیدی‌ها، پس دلخوش کنیم به همین لحظات انسانی‌ای که نام‌هایی چون طلیب رقم می‌زند و آدمی را به آدمیت دلخوش می‌کنند.

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسچی • مشاوران: عباس عدی و احمدزید آبادی، سردبیر: محمدجواد روح، سردبیر آنلاین: افشین امیرشاهی • معاون سردبیر: مهرداد خدیبر، دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد)، آرمین منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)، علی ورامینی (رسانه و فرهنگ)، سمیه متقی (سیاست) • الناز محمدی (جامعه)، آرش خاموشی (عکس)، هادی حیدری (طرح و کاریکاتور)، شبنم رحمتی (معاون آنلاین)، مدیر هنری: مهدی قربانی تبار • حروفچینی و ویراستاری: شهرام هادی، مدیراداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری، تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰۰، تحریریه: ۸۸۷۳۵۲۰۷، گوی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸، لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن، توزیع: نشر گستر امروز نیون • تلفن: ۰۲۱-۹۱۳۰۴۱۴۲ • ۰۲۱-۹۱۳۰۴۱۴۲



2163814374

## افتتاح پای ایفل

متن و حاشیه آغاز المپیک تابستانی ۲۰۲۴ پاریس



سپهر خرمی

خبرنگار ورزشی هم‌میهن

کردند. یقه‌کت این ورزشکاران منقش به پرچم فرانسه است و طرح لباس آنها نشان‌دهنده سبک کلاسیک و جاودانه در فرانسه است. لباس تیم آمریکا در این مراسم یادآور لباس فرم دبستانی‌ها در این کشور است. ورزشکاران آمریکایی با کت سرمه‌ای مزین به نوارهای قرمز و سفید، پیراهن راه‌راه و کراوات سرمه‌ای در مراسم افتتاحیه حاضر شدند. در طراحی لباس ورزشکاران اسپانیا برای مراسم افتتاحیه، از گل میخک استفاده شده که نمادی است که ریشه در فرهنگ اسپانیایی دارد. لباس‌های مردانه و زنانه این تیم شامل یک کت بلیزر قرمز و پیراهن سفیدرنگ است. برای مردان نیز شلوار کهرنگ طراحی شده که کاملاً نماد پرچم این کشور را به رخ می‌کشد. ورزشکاران استرالیایی نیز با کت سبز کلاسیک و تی‌شرت سفید و شلوارک زرد و سفید، ترکیبی از پرچم این کشور را نمایان کردند. لباس‌های تیم مغولستان اما پیش از سایر لباس‌ها ظاهر شد. این تیم با الهام گرفتن از طرح‌های سنتی این کشور، لباس‌ها را طراحی کرده است. جلیقه‌های گل‌دوزی شده زنانه و مردانه با گل‌ها و چکمه‌های سنتی برای مردان و با گوشواره‌ها و کیف‌های زینتی برای زنان در نظر گرفته شده است. تولید هر دست لباس برای ورزشکاران مغولستانی ۲۲ ساعت زمان برده است. لباس کاروان ایران اما برخلاف سایر کشورهای حاضر در مسابقات المپیک هیچ طرح و نقیسه‌ای که نمایانگر فرهنگ و سنت ایرانی داشته باشد ندارد. لباس مردان از کت سفید و تی‌شرت سرمه‌ای و شلوار تیره تشکیل شده و برای زنان نیز مانتوی سفید با شلوار تیره‌رنگ در نظر گرفته شده است.

## آشنگی میزبان

در یکی دو روز اخیر اعتراض ورزشکاران کشورهای مختلف به کیفیت تغذیه در پاریس به اوج خود رسیده است. در ادامه اعتراض ورزشکاران کشورهای مختلف، ورزشکاران و مسئولان تیم بریتانیا در بازی‌های المپیک پاریس اعلام کردند که دیگر از رستوران‌های دهکده المپیک استفاده نخواهند کرد. آنها نیز به کمبود مواد غذایی و ارائه گوشت خام اعتراض دارند. اندی آسون، مدیر اجرایی کمیته المپیک بریتانیا گفت: ورزشکاران ما تصمیم گرفته‌اند که در جای دیگری غذا بخورند، بنابراین باید سرآشپز دیگری بیاوریم چراکه تقاضاها بسیار زیاد است. برخی غذاها کم هستند. گفتنی است براساس آنچه خبرنگاران اعزامی به پاریس نقل کردند، سیستم حمل و نقل عمومی نیز با کیفیت متوسطی روبه‌رو است و فاصله دهکده با آخرین ایستگاه مترو متعارف نیست و خبرنگاران بیش از ۴۰ دقیقه باید پیاده‌روی کنند تا به دهکده برسند.

## حضور افرادی که توجیه ندارد

هر چند IOC برای افراد کمیته اجرایی کمیته ملی المپیک دعوت‌نامه فرستاده تا در مسابقات المپیک پاریس حضور داشته باشند اما آیا باید برای هر دعوت‌نامه‌ای پاسخ مثبت داد؟ اینکه رئیس فدراسیون گلف که اتفاقاً عضو کمیته اجرایی کمیته ملی المپیک است در مسابقات حضور داشته باشد چه کمکی به ورزشکاران و هیئت اجرایی خواهد کرد؟ رشته گلف ایران اصلاً سهمیه این مسابقات را کسب نکرده است. همچنین رئیس سابق فدراسیون والیبال به چه دلیلی باید در مسابقات المپیک حضور داشته باشد؟ صرفاً چون عضو کمیته اجرایی کمیته ملی المپیک ایران است؟ همچنین رئیس فدراسیون سه‌گانه چطور؟ آیا حضور این افراد در تضاد آشکار با شعارهایی نیست که مسئولین نسبت به صرفه‌جویی اقتصادی می‌دهند؟ اینکه ورزشکاران تیر و کمان اعتراض می‌کنند به دلیل محدودیت مالی برخی امکانات برای آنها فراهم نشده اما از طرف دیگری می‌بینیم این افراد مسئول هر چند با دعوت IOC در مسابقات می‌روند در تضاد نیست؟

وزارت ورزش و جوانان ایران مبلغ ۸ میلیارد و کمیته المپیک هم ۱۰ میلیارد برای مدال طلا ورزشکاران ایران پاداش در نظر گرفته که مجموعاً برندگان مدال طلا ۱۸ میلیارد تومان (حدود ۳۰۰ هزار دلار) پاداش می‌گیرند. اما کمیته ملی المپیک هیچ پیش‌بینی مالی در نظر نگرفته که ورزشکاران بدون استرس کار را پیش ببرند. باید دید ۴۰ ورزشکار ایرانی در ۱۴ رشته ورزشی در پایان مسابقات چه عملکردی خواهند داشت.

## چهره

## سالمرگ مدیر فرهنگی سینماگر

بیش از ۱۵ سال از فقدان سیف‌الله داد، مدیر فرهنگی شناخته‌شده، سینماگری که بین سال‌های ۱۳۷۴ تا ۱۳۷۶ ریاست هیئت‌مدیره خانه سینما را بر عهده داشت و از ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۹ معاون امور سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بود، می‌گذرد. فعالیت کارگردانی سیف‌الله داد به ساخت سه فیلم «زیر باران»، «کافی مانگا» و «بازمانده» خلاصه می‌شود؛ اما دواثر آخرش، از فیلم‌های شاخص سینمای ایران به‌شمار می‌آیند تا آن‌جا که بسیاری با «بازمانده» اش گریستند و از «کافی مانگا» اش لذت بردند. این سینماگر و مدیر فرهنگی متولد ۱۳۳۴ در خرمشهر و فارغ‌التحصیل رشته جامعه‌شناسی از دانشگاه شیراز (۱۳۵۸) بود. عضویت در شورای بررسی فیلمنامه و گروه فیلم شبکه یک سیما (۱۳۶۲) و بخش فرهنگی بنیاد سینمایی فارابی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بخشی از سابقه‌ی کاری او است. ایزدی درباره شهر تهران و فیلم کوتاهی درباره خرمشهر از جمله آثاری بودند که سیف‌الله داد فرصت ساختش را پیدا نکرد. سیف‌الله داد، ششم مردامه ۱۳۸۸ پس از سال‌ها تحمل بیماری سرطان در سن ۵۴ سالگی از دنیا رفت و پیکرش در قطعه‌ی هنرمندان به خاک سپرده شد.



## کتابخانه

## روایات تاریخی جهت‌دار

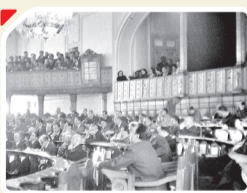
کتاب «کاربست تحلیل گفتمان انتقادی در پژوهش‌های تاریخی» نوشته زهره باقریان، در ۲۵۴ صفحه، با قیمت ۲۸۰ هزار تومان توسط انتشارات لوگوس منتشر شده است. زهره باقریان فارغ‌التحصیل دکتری تاریخ اسلام و استاد دانشگاه است. او در کتاب «کاربست تحلیل گفتمان انتقادی در پژوهش‌های تاریخی»، اندیشه‌های پست‌مدرن در تاریخ‌نگاری و پژوهش‌های تاریخی را مدنظر قرار می‌دهد و از آن طریق چگونگی کاربرد تحلیل گفتمان در فهم و بازبینی معانی تاریخی را تشریح می‌کند. در ادامه نیز رویکرد تحلیل گفتمانی فرکلاف را با مثال‌هایی از چگونگی کاربرد آن در پژوهش‌های تاریخی نشان می‌دهد. در این کتاب عنوان شده است که از منظر تحلیل گفتمان، زبان یا متن در فاصله میان فرد و جامعه شکل می‌گیرد، زبان، واقعیت‌ها را از منظر ایدئولوژی‌های گوناگون انعکاس می‌دهد و اگر از منظر گفتمان‌شناسی به تاریخ بنگریم، تاریخ تحت تأثیر ایدئولوژی‌های مورخ و جامعه قرار دارد. به همین جهت، تحلیل گفتمان در تاریخ برای کشف معانی آشکار و پنهان متن حائز اهمیت است.



کاربست تحلیل گفتمان انتقادی در پژوهش‌های تاریخی  
نویسنده: زهره باقریان  
انتشارات: لوگوس

## تاریخ

## پایان دوره مجلس پانزدهم شورای ملی



دوره پانزدهم مجلس شورای ملی در ۲۵ تیرماه ۱۳۲۶ بازگشایی شد و در ۶ مردادماه ۱۳۲۸ به پایان رسید. نخستین جلسه رسمی این دوره مجلس نیز در روز ۶ مردادماه ۱۳۲۶ برگزار شد. ریاست مجلس

پانزدهم در دست رضا حکمت، ملقب به سردار فاخر بود. ۱۳۴ نماینده به مجلس راه یافتند و نمایندگان ارامنه جنوب و مهاباد تعیین نشدند. اعتبارنامه مراد اریه و خسرو قشقایی به تصویب نرسید و اعتبارنامه حسن ارسنجانی در ۲۷ آبان‌ماه ۱۳۲۶ رد شد. همچنین محمد ساعد از نمایندگان این مجلس، بعدتر به نخست‌وزیری رسید و از مجلس رفت. مهمترین فراکسیون در این مجلس، فراکسیون دموکرات با نزدیک به ۸۰ نماینده بود. پس از مدتی، این فراکسیون به دو فراکسیون، به بهیرو ملک‌الشعرا، بهار و سردار فاخر تقسیم شد. حدود ۹۰ قانون در این مجلس به تصویب رسید. از مهمترین مصوبه‌ها می‌توان به رد قرارداد قوام-سادچیکف (امتیاز نفت به شوروی)، قانون الحاق ایران به سازمان بهداشت جهانی، قانون عضویت قطعی ایران در یونسکو، قانون عفو عمومی مجرمین غائله آذربایجان و زنجان و قانون اصلاح قانون مطبوعات اشاره کرد.